

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1138

05.01.2025 (136)

Виховання злого генія

Герхард Лаук

Частина 4

Розділ другий Політичний активіст

Мій перший вечір на Батьківщині

Це був мій перший день у Старій країні. Я був з одним із моїх найперших контактів у підпільному русі опору. Його звали Вальтер. Ми прогулювалися полем. Була зоряна ніч. Я впав на коліна, нахилився, взяв жменю землі і ніжно поцілував землю прабатьківщини.

Пізніше він промовив ці слова:

Ми походимо з нічого

А ми - ніщо.

Але ми тут!

Вальтер був досвідченим борцем за свободу. Його неодноразово заарештовували комуністи. Проте він відмовився скласти руки.

Він не був добре освіченою людиною. Він також не був заможним. Його туалетом був флігель. Єдиним джерелом тепла була кухонна плита. Я

пам'ятаю, як сиділа там з його родиною і гладила чорну кішку його доньки на ім'я "Міледі". Це нагадало мені розповідь мого батька про його дитинство в будинку з такою ж системою опалення.

З іншого боку, один з його друзів, який також був старим солдатом СА, мав виноградник! Вино, яке ми там купували, було в пляшках без етикетки, але воно було смачним і дешевим. Я часто привозив кілька пляшок з собою, коли відвідував Ганса на півночі в Шлезвіг-Гольштейні. (Я називав це платою за те, що його дружина прала мою білизну!) Я купував там "Корн" (прозоре віскі) або ром і привозив його для Вальтера.

Крім того, всі його тарілки та столові прибори були оригіналами Третього Рейху з орлом і свастикою. Це робило їжу ще смачнішою! Сьогодні їхня грошова цінність для колекціонера була б значною.

Я пам'ятаю й інших членів нашого маленького кола. Манфреда, Хорста, Віллі, Катю та Альберта у Штатах. Всі вони відіграли значну роль у розробці концепції НСДАП/АО. У мене досі зберігається прекрасна повнокольорова фотографія фіурера, яку мені подарувала подруга Каті, вдова есесівця.

Хорст познайомив мене зі співчутливим начальником поліції.

Віллі ненавмисно зробив мені комплімент, коли я якось його роздратував, і він назвав мене "Saupreuß". Дівоче прізвище моєї матері було Прейс. Я справді прусська.

Одного разу лікарняний клерк запитав Альберта, чому він збрехав про те, що він ветеран. У ветеранському реєстрі не було жодних записів про нього. Насправді, він не брехав. Він справді був ветераном: Не США, а Ваффен-СС.

Нова концепція

Подорожуючи Старою країною, я часто бачив гасла опору у вигляді графіті. Але оцінити силу руху було неможливо. Так само неможливо було встановити контакт і приєднатися до опору для співчуваючих. Ризик арешту був дуже високий.

Я розробив нову концепцію. Що ще важливіше, я застосував її на практиці. У той час я був ще підлітком.

Закордонні організації, що базуються у вільній країні, забезпечували б підпільний опір професійно виготовленою друкованою продукцією. Вони мали б єдину контактну адресу у вільній країні. Запитувачі отримували б безкоштовні зразки літератури і власний унікальний "ідентифікаційний номер" ("Кенн-номер") для використання в майбутньому листуванні замість справжнього імені та адреси. Це захищало їхню особистість у разі

подальшого перехоплення пошти.

Слідчий, який став активістом, сам вербував членів свого осередку. Або залишався "вовком-одинаком". Він регулярно отримував від нас невеликі передачі. Вони просто надсилалися поштою з різних місць і були добре замасковані. Кожна посылка містила "бланк розписки", який одержувач заповнював і повертав нам. Якщо ми не отримували цих бланків, ми вважали, що щось пішло не так, і припиняли відправлення.

Більші "стільникові мережі" потребували значно більшої кількості. Їх постачали іншим способом. Були організовані масштабні "контрабандні" операції. Вони були надзвичайно успішними. Загальні втрати в людях і матеріалах залишалися надзвичайно низькими протягом десятиліть.

Народження НСДАП/АО

Повернувшись до США, я заснував нову організацію, засновану на цій новій концепції. Вона називається NSDAP/АО.

Ми негайно надрукували 1000 наклейок зі свастикою і відправили їх авіапоштою до Старої країни. Вони прибули якраз вчасно. Одна з них з'явилася на телебаченні в прайм-тайм, наклеєна на передвиборчий плакат Віллі Брандта.

Багато американців не усвідомлюють цього, але навіть диктатури часто проводять "вибори", іноді навіть з кількома "партіями". Але це все одно фікція. І до того ж незграбна. На відміну, скажімо, від сьогоденних Сполучених Штатів.

Принтером був старий активіст Роквелла, Джордж Адам Лінк. Він прокоментував, що хотів би, щоб це було 10 000 наклейок. Я був шокований. Як ми могли заплатити за таку кількість? Однак через рік наш середній тираж становив 100 000 примірників! На той час третій випуск нашого періодичного видання "*NS Kampfruf*" рідною мовою розширився до формату таблоїду на газетному папері. У нас також було два друкарські верстати для менших завдань.

Це розширення відбулося значною мірою завдяки допомозі союзних американських організацій!

Незабаром я дізнався, що є два типи неприбуткових організацій. *Перший тип* розглядає інші неприбуткові організації як союзників у спільній справі. Ці союзники допомагають один одному. *Другий тип* розглядає інші неприбуткові організації як конкурентів за тих самих донорів. Вони активно намагаються саботувати один одного. На жаль, другий тип часто більш

успішний у фандрейзингу. Це все, що вони роблять. Перший тип зосереджується на конкретній роботі для справи.

Через два роки ми заснували англomовний інформаційний бюлетень для наших американських прихильників. Згодом він також перетворився на газетний таблоїд. Обидві газети виходили в такому форматі понад чверть століття. (Потім ми перейшли до формату інформаційного бюлетеня, перш ніж перейти лише в онлайн. Друкована версія обмежувалася нашим книжковим виробництвом, яке значно розширилося).

Спочатку я працювала повний робочий день на стороні. І зарплату, і вільний час я віддавала своїй "дитині". Пізніше мені довелося працювати лише неповний робочий день. Зрештою, я змогла прожити на свій побічний дохід і працювати повний робочий день для моєї "дитини".

Одного разу волонтер з іншої некомерційної організації, Дон з Канади, зробив пропозицію: *Ви повинні продавати речі! Ми так і робимо, і заробляємо набагато більше грошей, ніж на підписці!*

Ми спробували. Це спрацювало. Всі були задоволені. У всякому разі, це був початок моєї довічної асоціації з *поштовим замовленням*.

Ця волонтерська робота відточила *мої організаторські здібності та навички роботи з людьми*.

Працювати з волонтерами іноді досить складно, як в позитивному, так і в негативному сенсі. Відносини є унікальними. Роботодавець може звільнити працівника. Військовий офіцер може заарештувати або навіть стратити підлеглого.

Друзі та колеги

Моя власна неприбуткова організація-стартап працювала в дуже маленькій і спеціалізованій ніші, яка довгий час була порожньою. Чутки поширилися швидко. Незабаром чудові співробітники з'явилися на робочому місці. Вони були вражені моєю основною концепцією і моїми зусиллями перейти від теорії до реальності. Ці віддані, зятяті лоялісти часто були віком моїх батьків і навіть моїх бабусь і дідусів. Тут не було "розриву поколінь"! Ми швидко стали добрими друзями.

Серед них і ці неоспівані герої громадянської позиції:

Журналіст 1920-х років. Ганс втік з дому, коли наприкінці Другої світової війни прийшли комуністи.

Ще один біженець з того ж регіону. Еріх воював у німецькій армії під час Першої світової війни. Потім він емігрував до Америки і став громадянином

США. Знаючи, що він був членом німецько-американського Бунду, призовна комісія запитала його, чи буде він воювати проти Гітлера. Його відповідь: *Якщо Гітлер вторгнеться до Сполучених Штатів, я, звісно, буду захищати країну.* Разом з іншими однодумцями він провів усю війну, копаючи окопи в таборі на території США. При цьому вони співали німецькі військові пісні. Наприкінці війни отримав почесну демобілізацію.

Однак **моя секретарка і права рука**, безумовно, знаходиться на самому верху списку. Гретхен стала однією з моїх найперших і найцінніших колег. Я говорив з нею по телефону щодня протягом десятиліть.

Ось її історія.

Її старовинна родина Бунду прожила в Америці вже понад століття, але вдома все ще розмовляла рідною мовою і зберігала свою священну етнічну спадщину. Вона була єдиним членом сім'ї, що залишився в живих.

Коли почалася Друга світова війна, мати повернулася до власного сина і сказала: *Якщо ти прийдеш додому в гівняній коричневій американській формі, я тебе застрелю!*

Коли пізніше цей син сказав судді, що він відмовився брати участь у злочинній агресивній війні Рузвельта проти німецького народу, суддя побілів і вибіг із зали, не сказавши ні слова. Воєнні роки він провів у в'язниці як відмовник з міркувань совісті.

Після капітуляції Німеччини вона сіла на залізничну колію. Чекаючи на смерть, вона замислилася. Можливо, колись вона зможе зробити щось вартісне, якщо залишиться в живих. І вона так і зробила!

Як і я, вона працювала волонтером в інших організаціях. Вона вважала цю роботу значущою, але не зовсім повноцінною. Це змінилося, коли вона знайшла наш стартап.

Минуло кілька років, перш ніж я вперше почув, як вона заговорила англійською. Вона сказала "*Fill 'er up!*" працівнику заправки, коли зупинилася заправитися, коли ми поверталися з аеропорту.

Ця тендітна на вигляд, але міцна, як цвяхи, стара селянка жила в будинку піонерської епохи з оригінальним каміном, ручним насосом для води в дверях і господарською будівлею. Вночі вона нагадувала відвідувачам, щоб ті стереглися мідноголових на шляху до господарської будівлі.

Вона не звертала уваги на велику чорну змію, що жила між стінами. Вона їла гризунів. Миші знищили дві її машини, залізши в двигун, поки він був ще теплим взимку.

Її будинок був настільки ізольованим, що коти, які жили в сараї, стали безпородними і безплідними. Коли навіть молоді дорослі коти почали зникати один за одним, вона вирішила, що це, ймовірно, справа рук великої

сови. Цей будинок стояв посеред лісу в кінці довгої ґрунтової дороги. Іноді дерево падало і перегороджувало дорогу. Вона розчищала його сокирою.

Вона завжди купувала машину, яка сиділа високо над землею, щоб менше шансів застрягти в коліях на ґрунтовій дорозі.

Її життєва філософія була простою: *Дозвольте своєму серцю підказати вам, ЗА ЩО боротися, а мозку - ЯК боротися за це!*

* * * * *

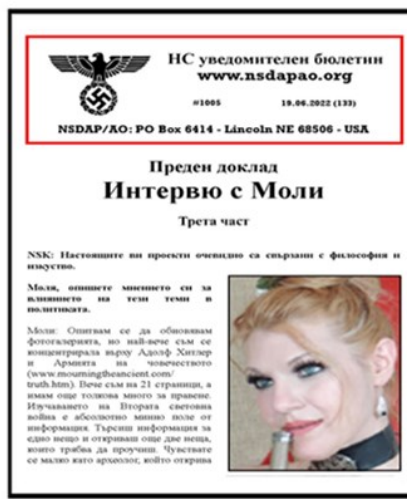
Надійний та досвідчений волонтер - на вагу золота! Один колега сказав так: *Ті, хто МОЖУТЬ щось зробити, не ХОЧУТЬ. А ті, хто ХОЧУТЬ щось зробити, НЕ МОЖУТЬ цього зробити.*

Щоб повною мірою використати волонтерів, часто доводиться прогинатися під їхні сильні та слабкі сторони. Наприклад, Гретхен навідріз відмовлялася торкатися комп'ютера. Вона користувалася старовинною ручною друкарською машинкою.

Це може призвести до досить химерної методології, робочого процесу та організаційної структури. Так чи інакше, мої організаторські здібності почали розвиватися.

Я щодня спілкувався по телефону з колегами, розкиданими по всій Америці та Європі. Але не було нічого незвичайного в тому, що ми *роками* не бачилися віч-на-віч. Звичайно, ми з нетерпінням чекали на такі зустрічі! Мені особливо запам'ятався один випадок. Це була моя перша поїздка до Швеції. Коли двері відчинила красива молода жінка, я подумав, що це, напевно, дочка мого колеги. Я схрестив пальці. Але не пощастило. Це була його дівчина! На відміну від більшості моїх тодішніх колег, він був мого віку.

Коли мені виповнилося двадцять, я вже був досить компетентним адміністратором, принаймні за стандартами невеликих неприбуткових організацій. Деякі з них мали крихітний штатний персонал, а інші - лише волонтерів. Я працював і з тими, і з іншими.

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

**Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

